

Леонід Кучма, і хоч у 1999 році в країні кількість суб'єктів малого підприємництва зросла на 35 відсотків, а підприємців - фізичних осіб - на 43 відсотки, наша країна має найменшу кількість підприємців з розрахунку на одну тисячу населення, їх внесок у Внутрішній національний продукт становить лише 10 відсотків, тоді як у країнах Європейської Співдружності він наближається до 70 відсотків.

У найближчій перспективі в

тривалий період зміцнивши і піднявшись на ноги, агодом малий бізнес починає приносити помітний дохід у державну казну, але вже не на збиток собі.

Ситуація для підприємців в Україні була б значно привітнішою, якби вони мали доступ до джерел кредитування. Але до наших банків новоявленим бізнесменам не підступитися, оскільки їх лякають високі кредитні ставки, часто недоступні навіть досвідченим у

ще тисячі, отримавши фінансову підтримку роблять перший крок у бізнесі.

А поки що Президент збирається оцінювати роботу регіональних органів влади за рівнем розвитку малого та середнього підприємництва. Тобто, найголовніший критерій оцінки роботи місцевої влади - процвітання малого та середнього бізнесу в регіоні, мінімум адміністративних бар'єрів і максимум фантазії щодо надання підтримки. По-

підприємців, не сприяють належним чином розвитку бізнесу, треба безжалісно звільняти з посад. Причому, робити це слід максимально гласно. Можливо тоді на боротьбу з тіньювою економікою будемо витратити значно менше сил. Підприємці при нормальній державній підтримці самі віддадуть перевагу легальному бізнесу. І будуть праві. І спати будуть спокійніше.

Укрінформ.

Громадянський мир та злагоду.
Центр громадських зв'язків МВС

ОСЬ!

“І КОНЯ Я МАВ, І ДОРОГУ ЗНА

Не ждав і не гадав дядько, лишаючи свого деса” потужністю у дві кінські сили на торк

майдані на вулиці... що “машину” рани з “ручняка”. Але вало. Наполюхані сподівано став рвонули світ за водячи жах на шоходів, вони пр в напрямку кім роги і, згубивши влем і передком важко поводити між рекламними Згодом господарсь втихомирит та зліпити роз “мерса”, та д бонь, ще довго коїться. Бо коні накоїти чимали за словами об'єктом їхньої став... звичай листочок, котри побавитися вітер нець...

Євген ЦИМБАЛЮК.

МАВ ГРАФ І БОРОДУ, І ВУСА

Відразу майже три десятки експонатів поповнили Млинівський краєзнавчий музей

Одна з найбільших радостей для музею - це, звичайно, коли його фонди поповнюються новими експонатами. Останнім часом Млинівський краєзнавчий музей не міг похвалитися на рясний експонатний урожай. Поповнення, безперечно, було, але в основному одиничними екземплярами.

І на цьому фоні якое незвичним і водночас приємним є нове поповнення. Та ще яке - відразу 27 репродукцій картин, пов'язаних тематикою із родиною Ходкевичів. Їх, як уже повідомлялося, привезли недавно до

Млинова нащадки колишніх тутешніх графів.

Цікаво, що такий вантаж не міг не зацікавити працівників таможні. Вони більше двох годин з'ясовували походження і призначення товару, а коли розставили усі крапки над «і», то навіть щиро позаздрили: пощастить, мовляв, музею на такі шедеври.

Зрештою, шедеврами репродукції можна назвати в історичному аспекті. Адже вони відтворюють родовід Ходкевичів ще із середини XVI століття, починаючи із воеводи віленського, великого гетьмана литовського Яна-Кароля.

Саме цей портрет зайняв початкове місце на виставці, організованій з матеріалів подарункової колекції. А далі - усі відомі представники славної родини. У свої часи вони, мабуть, дуже полюбили образотворче мистецтво і пропонували свій лик знаним художникам. Результатом виявилися оригінальні

і прекрасні портрети, які пройшли випробування часом.

Цікавинкою виставки можна вважати намальований у кольорах проект палацового комплексу. Він дещо відрізняється від реального впровадження, тим, звичайно, викликає підвищений інтерес до порівняння.

Приваблює, а заодно і настроює на певні роздуми екслібрис родини Ходкевичів, тим паче, що не всі зображені на ньому фрагменти до кінця досконало вивчені.

Не менш, ніж картини, наповнені притягальною силою репродукції фотографій - ними представлено наймолодші покоління Ходкевичів. Зокрема, відвідувач має змогу ще раз переконатися у дивній красі пані Юлії та її доньки Софії, котрих, на жаль, червоноармійці замордували у 1919 році. А поруч ще одне унікальне фото, датоване тим же роком. На ньому зображена позбиткована революціонерами кімната - порубані

шаблями картини, побиті вікна, поколупані стіни. А в кутку - величезна купа книг. На щастя, їх не спалили невідомі визволителі. На жаль, лише декілька екземплярів з цього безцінного архіву стали набутком нашого часу.

Кажуть: коли одна із старожилок Млинова відвідала виставку і побачила згадану фотографію, то аж руками від подиву сплеснула: «Боже мій, а ми колись, коли постало питання збору макулатури, ходили у панський маєток, вишукували по закутках різні книжки, навіть не підозрюючи, наскільки вони історично вартісні».

Без сумніву, вартісна і сама виставка, адже вона - багате візуальне доповнення до літописного матеріалу, зібраного у музеї.

Не можна не згадати також унікальної книги польського дослідника Романа Афтаназі про давні резиденції на теренах колишньої Волині. Видана вона у 1994 році

ІЗ КЕРІВНИЦТВОМ СПЕРЕЧАТИСЯ НЕБЕЗПЕЧНО, ЯК І ХОДИТИ ПО МІННОМУ ПОЛЮ